

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Pc/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120202103
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2120202103.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: C. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXXX/XX, S., t.č. bytom R., a osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné: P. Y. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXXX/XXX, W., o zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Vyživovacia povinnosť osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, voči navrhovateľovi sa z v y š u j e zo sumy 50,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne, ktoré výživné je povinná platiť vždy do 15-teho dňa každého mesiaca vopred k rukám navrhovateľa s účinnosťou od 02.03.2020.

II. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 02.03.2020 do 31.05.2020 vo výške 445,20 eura je osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, p o v i n n á zaplatiť k rukám navrhovateľa v lehote do 45 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

IV. Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 14P/18/2017-105 zo dňa 05.06.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 14P/18/2017-110 zo dňa 12.07.2018 v časti určenia výšky bežného výživného osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, na v tom čase maloletého navrhovateľa a v časti určenia platobného miesta.

V. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 01.03.2020, doručeným súdu dňa 02.03.2020, v spojení s jeho doplnením zo dňa 06.04.2020, ako aj na pojednávaní dňa 28.05.2020, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd s účinnosťou od 01.03.2020 zvýšil vyživovaciu povinnosť osoby povinnej výživným (matky) k navrhovateľovi - plnoletému dieťaťu, zo sumy 50,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne.

2. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že je študentom X. ročníka. X. L. v S.. Rozsudkom OS Trnava č.k. 14P/18/2017-105 zo dňa 05.06.2018 bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov. Náklady na učebné a školské potreby sa mu neustále zvyšujú. Učí sa dobre, má v pláne ísť ďalej študovať, chce si ukončiť vzdelanie maturitnou skúškou. Žije v spoločnej domácnosti so starými rodičmi, ktorí sa o neho riadne starajú. Matka sa o neho žiadnym spôsobom od jeho zverenia do NOS starým rodičom nezaujíma. S otcom je v pravidelnom kontakte, zaujíma sa o neho, občas mu prispieva menšími finančnými prostriedkami na jeho potreby. Starí rodičia mu hradia všetky náklady súvisiace s jeho školskými povinnosťami a mimoškolskými aktivitami. Nakoľko už dosiahol plnoletosť, ale stále študuje

a nemá vlastný príjem, je nútený podať si návrh na zvýšenie výživného od matky, pričom sa mení aj adresa poukazovania výživného. Ako dôkazy predložil rodný list a potvrdenie o návšteve školy.

3. Osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné - matka navrhovateľa, sa vyjadrila k návrhu v podaní zo dňa 22.05.2020, kde uviedla, že s návrhom súhlasí. Ďalej uviedla, že je stále SZČO, pracuje v stavebnej oblasti a býva u priateľa. Telefonicky oznámila, že za obdobie od marca 2020 nemá zaplatené žiadne výživné.

4. Súd vykonal dokazovanie vyššie uvedenými listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom, ako aj dôkazmi, ktoré súd zaobstaral sám v súlade s § 36 CMP, a síce výsledkami elektronickej lustrácie navrhovateľa a jeho rodičov v Registri obyvateľov a v Sociálnej poisťovni, Výpismi zo živnostenského registra na rodičov navrhovateľa, Daňovými priznaniami matky navrhovateľa za roky 2018 a 2019, oznámením Daňového úradu Trnava zo dňa 12.05.2020, úradným záznamom zo dňa 26.05.2020, obsahom spisu Okresného súdu Trnava sp.zn. 14P/18/2017, ako aj výsluchom navrhovateľa, keď pojednával v neprítomnosti osoby ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, ktorá svoju neprítomnosť ospravedlnila a súhlasila s pojednávaním v jej neprítomnosti, pričom súd zistil nasledovný skutkový stav:

5. Z obsahu spisu Okresného súdu Trnava sp.zn. 14P/18/2017 vyplýva, že rozsudkom č.k. 14P/18/2017-105 zo dňa 05.06.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 14P/18/2017-110 zo dňa 12.07.2018 bol v tom čase maloletý navrhovateľ zverený do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov, pričom otec navrhovateľa bol zaviazaný platiť výživné na navrhovateľa vo výške 150,- eur mesačne a matka navrhovateľa vo výške 50,- eur mesačne, ktoré výživné boli obaja zaviazaní platiť vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred na účet príslušného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Z obsahu uvedeného spisu bolo ďalej zistené, že osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné (matka navrhovateľa) začala podnikáť od 01.05.2018 ako A.. Otec navrhovateľa bol v tom čase zamestnaný v X.. s priemerným príjmom vo výške 550,- eur mesačne. Obaja rodičia mali iba jednu vyživovaciu povinnosť k navrhovateľovi. Navrhovateľ bol v čase skoršieho rozsudku maloletý a navštevoval prvý ročník R..

6. Z potvrdenia o návšteve školy zo dňa 01.03.2020 vyplýva, že navrhovateľ v súčasnosti navštevuje tretí ročník R.. Z Výpisu zo živnostenského registra zo dňa 05.05.2020 vyplýva, že osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, od 01.05.2018 až doposiaľ podniká Q.. Z Daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2018 vyplýva zisk osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, vo výške 2.553,12 eura, t.j. priemerne 319,14 eura mesačne (2.553,12 eura/8 mesiacov). Z Daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2019 vyplýva jej zisk vo výške 16.798,64 eura, t.j. priemerne 1.399,89 eura mesačne (16.798,64 eura/12 mesiacov). Z Výpisu zo živnostenského registra zo dňa 05.05.2020 vyplýva, že otec navrhovateľa podniká od 26.11.2019 v oblasti Informatívne testovanie meranie, analýzy a kontroly a Poskytovanie služby vedenia cudzieho motorového vozidla. Z odpovede Daňového úradu Trnava zo dňa 12.05.2020 vyplýva, že otec navrhovateľa daňové priznanie za zdaňovacie obdobie roku 2019 nepodal.

7. Navrhovateľ pri výsluchu účastníka konania uviedol, že býva so starými rodičmi v rodinnom dome vo vlastníctve starej matky. Na nákladoch na bývanie sa podieľa sumou 150,- eur mesačne, ktorú sumu dostáva ako výživné od otca. Náklady na mobilný telefón má vo výške 33,- eur mesačne, na internet vo výške 17,- eur mesačne. Nemá žiadne poisťky, pôžičky ani úvery. Nevlastní nehnuteľnosti, ani motorové vozidlá. Študuje v 3. ročníku GOS-Sk, Trnava. Náklady na zošity a učebnice má vo výške 35,- eur mesačne. Obedy navštevuje cez prax, ktorá je dvakrát do týždňa a za jeden obed zaplatí 2,- eurá. Náklady na cestovné má 10,- až 15,- eur mesačne. Lieky pravidelne neužíva žiadne. Od marca 2020 nemá od matky zaplatené žiadne výživné. Otec mu výživné platí, avšak mešká vždy týždeň, dva. Raz za tri mesiace mu dá otec asi 20,- eur.

8. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine (ďalej len „ZR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 62 ods. 2 ZR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

10. Podľa § 62 ods. 4 ZR, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

11. Podľa § 62 ods. 5 ZR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 65 ods. 3 ZR, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

13. Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

14. Podľa § 77 ods. 1 veta prvá a druhá ZR, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

15. Podľa § 78 ods. 1 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

16. Podľa § 78 ods. 3 ZR, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

17. Podľa § 157 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

18. Podľa § 232 ods. 2 a 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

19. Súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného je dôvodný a rozhodol tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť matky na plnoleté dieťa - navrhovateľa zo sumy 50,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne, a to odo dňa podania návrhu, t.j. od 02.03.2020.

20. Pri rozhodovaní o zmene výživného súd porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného, a to v čase skoršieho rozhodnutia ako aj nového rozhodnutia a zisťoval, či sa podstatne zmenili, a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá privodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Súd dospel k záveru, že od ostatnej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 14P/18/2017-105 zo dňa 05.06.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 14P/18/2017-110 zo dňa 12.07.2018 došlo k podstatnej zmene pomerov na strane navrhovateľa, ale najmä na strane osoby povinnej výživným, odôvodňujúcej zmenu výšky vyživovacej povinnosti.

21. K zmene pomerov na strane osoby povinnej výživným došlo v tom zmysle, že kým v čase skoršieho rozsudku iba začínala podnikáť (od 01.05.2018), čomu zodpovedal aj príjem podľa daňového priznania za rok 2018 priemerne vo výške 319,14 eura mesačne, za rok 2019 dosahovala už priemerný mesačný príjem vo výške 1.399,89 eura, a teda jej možnosti platiť výživné na navrhovateľa sa zlepšili. Zároveň v čase vyhlásenia skoršieho rozsudku mal navrhovateľ 16 rokov, pričom v súčasnosti je už plnoletý a vo veku 18 rokov, s ktorým nárastom veku je spojené aj zvýšenie nákladov na výživu, ošatenie, kultúrno-spoločenské vyžitie, ktoré náklady sú nákladmi dospelého človeka oproti nákladom na dospelávajúceho. Výživné doposiaľ poskytované zo strany matky navrhovateľa tak už nezodpovedá odôvodneným a nevyhnutným potrebám navrhovateľa, keďže na jeho strane došlo k zvýšeniu potrieb z dôvodu vyššieho veku.

22. Súd zároveň uvádza, že pokiaľ ide o výšku výživného, cieľom § 62 ods. 5 ZR je zdôrazniť mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispeje v dostatočnej miere na potreby dieťaťa. To znamená, že rodič

je povinný korigovať svoje potreby tak, aby mohol zabezpečiť svojmu dieťaťu, ku ktorému má zákonnú vyživovaciu povinnosť, výživné v čo najväčšom rozsahu.

23. Z vyššie uvedeného príjmu osoby povinnej výživným zistenej z daňového priznania dospel súd k záveru, že je schopná platiť výživné na navrhovateľa v navrhovanej výške 150,- eur mesačne, s ktorou výškou výživného nakoniec aj súhlasila. Súdom novo určená výška vyživovacej povinnosti matky na navrhovateľa je podľa názoru súdu zodpovedajúca odôvodneným potrebám navrhovateľa, ako aj možnostiam matky s prihliadnutím na skutočnosť, že okrem plnoletého navrhovateľa nemá žiadnu inú vyživovaciu povinnosť. Vo zvyšnej časti sa na výžive navrhovateľa bude podieľať jeho otec, ktorého povinnosť platiť výživné mu zostáva uložená v zmysle rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 14P/18/2017-105 zo dňa 05.06.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 14P/18/2017-110 zo dňa 12.07.2018. Uvedený rozsudok je v časti určenia výživného od otca účinný aj po nadobudnutí plnoletosti navrhovateľa (t.j. nie je potrebné nové rozhodnutie), len s tým rozdielom, že výživné je otec povinný platiť nie príslušnému Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ale priamo navrhovateľovi, a to s poukazom na § 45 ods. 8 veta posledná ZR („Po dovŕšení plnoletosti dieťaťa, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, sú rodičia povinní poukazovať výživné dieťaťu.“).

24. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov považoval súd návrh navrhovateľa za odôvodnený v časti zvýšenia výživného zo strany osoby povinnej výživným zo sumy 50,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne s účinnosťou odo dňa podania návrhu, t.j. od 02.03.2020, a preto mu v tejto časti vo výroku I. rozsudku vyhovel. Keďže zvýšenie výživného na plnoleté dieťa je možné najskôr od podania návrhu na súd (§ 77 ods. 1 ZR), súd vo zvyšku (t.j. za deň 01.03.2020) návrh vo výroku II. rozsudku zamietol. Splatnosť výživného súd ponechal rovnakú ako v predchádzajúcom rozhodnutí, t.j. do 15-teho dňa každého mesiaca vopred. Osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, je však na rozdiel od predchádzajúceho rozsudku povinná platiť zvýšené výživné k rukám navrhovateľa, pretože navrhovateľ je oproti skoršiemu rozsudku už plnoletý. Nič jej však nebráni uhrádzať výživné aj na účet oznámený navrhovateľom, ktorý však nie je možné uviesť do výroku rozsudku, pretože v prípade zmeny účtu by bol rozsudok nevykonateľný.

25. V dôsledku zvýšenia výživného odo dňa 02.03.2020 súd vo výroku III. rozsudku vyčíslil osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 02.03.2020 do 31.05.2020, ktorý činí 445,20 eura, pričom vzhľadom na výšku uvedeného nedoplatku súd určil na splatenie nedoplatku primeranú dlhšiu lehotu 45 dní od právoplatnosti rozsudku. Nedoplatok na výživnom súd vypočítal nasledovne: za obdobie 02.03.2020 - 31.05.2020 mala matka navrhovateľa dať 145,20 eura (30 dní x 4,84 eura/1 deň pri výživnom 150,- eur (150/31)) - za toto obdobie dala 0 eur, za mesiac apríl 2020 mala dať 150,- eur - za toto obdobie dala 0 eur, za mesiac máj 2020 mala dať 150,- eur - za toto obdobie dala 0 eur, t.j. spolu nedoplatok 445,20 eur (145,20 + 150,- + 150,-). Pokiaľ ide o výživné zaplatené na navrhovateľa zo strany osoby povinnej výživným za obdobie od 02.03.2020 do 31.05.2020, navrhovateľ tvrdil, že za uvedené obdobie od matky zaplatené výživné nemá, pričom toto skutkové tvrdenie osoba povinná výživným nepoprela, a preto sa považuje za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP).

26. Týmto rozsudkom súd vo výroku IV. rozsudku zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 14P/18/2017-105 zo dňa 05.06.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 14P/18/2017-110 zo dňa 12.07.2018 v časti určenia výšky bežného výživného osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, na v tom čase maloletého navrhovateľa a v časti určenia platobného miesta.

27. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

30. Pokiaľ ide o požiadavku navrhovateľa v návrhu na náhradu trov konania od osoby povinnej výživným, o náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 CMP, keď vo výroku V. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. CMP, ani nezistil také okolnosti prípadu, kedy by malo byť priznanie náhrady trov konania navrhovateľovi považované za spravodlivé. Zároveň súd poukazuje na vyjadrenie navrhovateľa na pojednávaní, že mu v konaní ani žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava, avšak odvolanie podané navrhovateľom by nebolo právne účinné, pretože tento sa práva podať odvolanie výslovne vzdal do zápisnice na súde po vyhlásení rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).